

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/19/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200685
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200685.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa: Y., bytom E., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta 8, Bratislava, o úrazovú rentu, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. novembra 2011, č. k. 1Sp/13/2011-28, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 24. novembra 2011, č. k. 1Sp/13/2011-28 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne číslo 1908-18/2011-BA z 23. mája 2011 z r u š u j e a v e c v r a c i a odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 24. novembra 2011, č. k. 1Sp/13/2011-28, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo 1908-18/2011/BA z 23. mája 2011, ktorým rozhodla, že navrhovateľ, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 19. decembra 1974 má od 01. augusta 2006 podľa § 293o ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) nárok na úrazovú rentu v sume 24,54 € až do zmeny podmienok rozhodujúcich pre priznanie nároku na úrazovú rentu, na jej výplatu, alebo na určenie jej sumy podľa zákona o sociálnom poistení. Súčasne rozhodla o zvýšení úrazovej renty navrhovateľa podľa § 82 zákona od 01. júla 2007 na sumu 26,10 €, od 01. júla 2008 na sumu 27,42 €, od 01. januára 2009 na sumu 29,50 €, od 01. januára 2010 na sumu 30,40 € a od 01. januára 2011 na sumu 31,00 €. Krajský dospel k záveru, že odporkyňa postupovala správne, keď preskúmaným rozhodnutím v súlade s ustanovením § 293o ods. 6 zákona rozhodla o výplate úrazovej renty v sume, v akej bola navrhovateľovi priznaná náhrada za stratu na zárobku rozhodnutím Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. SELP-OPZ-22/76-3/III zo dňa 07. októbra 2005, keďže zákon o sociálnom poistení nepriznáva odporkyni možnosť upraviť výšku úrazovej renty k 01. augustu 2006 a výšku náhrady za stratu na zárobku priznanú uvedeným rozhodnutím ministerstva obrany nie je oprávnená preskúmať.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že suma náhrady za stratu na zárobku, vyplácaná pôvodne vo výške 1.113,- Sk (po zdanení z brutto sumy 1.236,- Sk) mesačne mu bola Ministerstvom obrany SR v roku 2005 znížená na sumu 739,- Sk mesačne (912,- Sk brutto) z dôvodu, že mu bol prehodnotený nárok na invalidný dôchodok, ktorý mu bol znížený zo sumy 9.166,- Sk mesačne na sumu 4.769,- Sk mesačne. Po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07. júna 2006 mu bol invalidný dôchodok vrátený v plnej výške so spätnou platnosťou, ale strata na zárobku (úrazová renta) zostala vo výške vypočítanej k zníženému dôchodku. Žiadal, aby bola odstránená nespravodlivosť a aby mu odvolací súd priznal úrazovú rentu v sume 1.113,- Sk, čo je 36,95 € a všetky zvýšenia, ktoré k tejto sume patria. Žiadal tiež priznať mu náhradu trov spojených s týmto konaním.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázala na ustanovenie § 293o ods. 6 zákona, podľa ktorého prevzala výplatu plnení vyplývajúcich zo zodpovednosti štátu za škodu na zdraví, ktorá vznikla pred 01. januárom 2004 vojakom povinnej vojenskej služby pri plnení služobných povinností alebo v priamej súvislosti s ním. Sumy výplaty plnení uviedlo Ministerstvo obrany SR na zozname, ktorý predložila pobočka Sociálnej poisťovne Bratislava ústrediu Sociálnej poisťovne v prílohe listu z 09. augusta 2006. Podľa neho bola navrhovateľovi náhrada za stratu na zárobku za mesiac júl 2006 vyplatená ministerstvom obrany vo výške 739,- Sk. Túto sumu, ktorá bola navrhovateľovi priznaná rozhodnutím Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. SELP-OPZ-22/76-3/III zo dňa 07. októbra 2005 od 01. októbra 2005 v brutto sume 912,- Sk mesačne, po zdanení 739,- Sk (24,54 €) transformovala odporkyňa na úrazovú rentu v súlade s ustanovením § 293o ods. 6 zákona. V súlade s uvedeným zákonným ustanovením bola Sociálna poisťovňa povinná prevziať výplatu plnení od Ministerstva obrany SR, avšak nebola a nie je oprávnená určovať sumu prevzatej výplaty plnenia vyplácanej od 01. augusta 2006 ako úrazovú rentu. Podľa jej názoru malo a mohlo by zmeniť svoje rozhodnutie zo 07. októbra 2005 len Ministerstvo obrany SR. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a navrhovateľovi trovy konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 250l ods. 2 a § 250ja ods. 2 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa treba vyhovieť.

Predmetom tohto konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku navrhovateľa na výplatu plnenia, vyplývajúceho zo zodpovednosti štátu za škodu na zdraví, a jeho výšku od 01. augusta 2006 podľa § 293o ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Podľa § 293o ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. Sociálna poisťovňa od 01. augusta 2006 preberá od Ministerstva obrany Slovenskej republiky výplatu plnení vyplývajúcich zo zodpovednosti štátu za škodu na zdraví, ktorá vznikla pred 01. januárom 2004 vojakom povinnej vojenskej služby pri plnení služobných povinností alebo v priamej súvislosti s ich plnením. Na zvyšovanie týchto plnení platí § 82 rovnako.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívnych spisov odporkyne odvolací súd zistil, že u navrhovateľa došlo k poškodeniu zdravia dňa 19. decembra 1974 počas výkonu povinnej vojenskej služby. Navrhovateľ bol od 20. decembra 1975 poberateľom invalidného dôchodku, v období od 02. mája 1978 do 05. septembra 1988 poberal čiastočný invalidný dôchodok a od 05. septembra 1988 je poberateľom invalidného dôchodku.

Navrhovateľ bol súčasne poberateľom náhrady za stratu na zárobku vyplácanej do 31. júla 2006 Ministerstvom obrany SR, ktoré rozhodovalo aj o výške plnenia a jeho výplate.

Od 04. júna 2005 bol invalidný dôchodok navrhovateľovi znížený na sumu 4.768,- Sk mesačne vzhľadom na určenie jeho miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 45 % podľa zákona č. 461/2003 Z. z.. V dôsledku toho bola právoplatným rozhodnutím Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. SELP-OPZ-22/76-3/III zo dňa 07. októbra 2005 znížená suma náhrady za stratu na zárobku od 01. októbra 2005 na sumu 912,- Sk mesačne (brutto), po zdanení 739,- Sk (24,54 €).

V súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 460/2006 Z. z. bol opätovne posúdený zdravotný stav navrhovateľa so záverom, že je naďalej plne invalidný podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Rozhodnutím odporkyne z 31. októbra 2006 bola navrhovateľovi spätne od 04. júna 2005 upravená (zvýšená) suma invalidného dôchodku na pôvodne vyplácanú sumu 9.116,- Sk mesačne.

Krajský súd v napadnutom rozsudku poukázal na to, že odporkyňa nie je oprávnená určovať sumu prevzatej výplaty plnenia. Pokiaľ vyslovil názor, že zákon odporkyni nepriznáva možnosť upraviť plnenia k 01. augustu 2006, s takým názorom možno vysloviť súhlas.

Z obsahu podaní navrhovateľa však vyplýva, že sa domáha toho, aby mu bola suma náhrady za stratu na zárobku odporkyňou od 01. augusta 2006 vyplácaná v sume 1.113,- Sk mesačne, keďže bol uznaný plne invalidným spätne a aj invalidný dôchodok mu bol od 04. júna 2005 spätne zvýšený na 9.219,- Sk. Navrhovateľ teda namietal, že výplata plnenia mu bola určená v sume 739,- Sk (24,54 €) neprávom.

Z ustanovenia § 293o ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. vyplýva, že odporkyňa bola povinná prevziať od Ministerstva obrany výplatu náhrady za stratu na zárobku. Z uvedeného ustanovenia však nevyplýva, že by sa toto plnenie považovalo za úrazovú rentu, len sa zvyšuje podľa ustanovenia § 82 zákona, ale naďalej je náhradou za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti.

Medzi účastníkmi bola spornou len výška prevzatej výplaty plnenia (náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti), ktorú mala odporkyňa prevziať od 01. augusta 2006 podľa § 293o ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z..

Hoci odporkyňa nie je oprávnená rozhodovať o výške náhrady za stratu na zárobku, ktorá navrhovateľovi patrila k 31. júlu 2006, skutočnosť, že invalidný dôchodok navrhovateľa bol spätne od 04. júna 2005 zvýšený na sumu 9.166,- Sk mesačne, bolo treba považovať za skutočnosť, ktorá môže mať vplyv na výšku náhrady za stratu na zárobku a prebratie jej výplaty.

V zmysle § 195 a nasl. Zákonníka práce o náhrade za stratu na zárobku rozhoduje, pokiaľ ide o príslušníkov ozbrojených síl Ministerstvo obrany Slovenskej republiky.

Odporkyňa podľa názoru odvolacieho súdu postupovala nesprávne, keď vo veci rozhodla bez odstránenia pochybností o tom, v akej výške preberaná náhrada za stratu na zárobku navrhovateľovi k 31. júlu 2006 skutočne patrila. Vzhľadom na zmenu, ktorá nastala vydaním rozhodnutia odporkyne z 31. októbra 2006 o spätnej úprave invalidného dôchodku navrhovateľa na sumu 9.116,- Sk mesačne je dôvodný záver, že navrhovateľovi náhrada za stratu na zárobku patrila k 31. júlu 2006 vo vyššej sume, ako bola skutočne vyplácaná.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odporkyňa vo veci rozhodla na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 221 OSP zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní odporkyňa preruší konanie o nároku navrhovateľa na výplatu náhrady za stratu na zárobku vo vyššej sume ako je ňou od 01. augusta 2006 vyplácaná, potrebný spisový materiál postúpi (zapožičia) Ministerstvu obrany SR na rozhodnutie, aká suma náhrady za stratu na zárobku navrhovateľovi patrila od jej zníženia k 31. júlu 2006 vzhľadom na spätne zvýšenie jeho invalidného dôchodku od 04. júna 2005 rozhodnutím odporkyne číslo 510 606 3770 0 z 31. októbra 2006. Až na

tom základe odporkyňa znovu rozhodne o výplate plnenia podľa § 293o zákona.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ trovy konania nepreukázal a odporkyni taká náhrada v zmysle § 250k ods. 1 OSP nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.